

Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος για τη Ναυμαχία του Ναυαρίνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στις εκδηλώσεις για την 194η επέτειο από την Ναυμαχία του Ναυαρίνου, που διοργανώνουν η Περιφέρεια Πελοποννήσου και ο Δήμος Πύλου - Νέστορος και τελούν υπό την αιγίδα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, συμμετείχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ως Πρόεδρος της Ε/Σ/Ε Πολιτιστικής Ταυτότητας. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν σήμερα στην πόλη της Πύλου, παρουσία της Προέδρου της

Δημοκρατίας κ. Κατερίνας Σακελλαροπούλου.

Μετά την επίσημη Δοξολογία στον **Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πύλου**, το Τρισάγιο και την κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο των πεσόντων, ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας, με θέμα «Η Ναυμαχία του Ναυαρίνου».

Ο κ. Ιγνάτιος επεσήμανε την παραδοχή του συνόλου των ιστορικών ότι «αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα δημιουργίας του πρώτου ελεύθερου ελληνικού κράτους». Παρατήρησε, όμως, ότι, «πέρα από στρατιωτικό θρίαμβο, απετέλεσε θρίαμβο των ευρωπαϊκών αξιών και ύψιστο δείγμα ευρωπαϊκής αλληλεγγύης εναντίον αντιπάλου που από τότε μέχρι σήμερα απειλεί ευθέως, τόσο κυριαρχικά δικαιώματα, όσο και ένα ολόκληρο αξιακό και πολιτιστικό οικοδόμημα», γι' αυτό, «προσλαμβάνει επιπλέον ύψιστη αξία σε διπλωματικό, ηθικό και πολιτιστικό επίπεδο».

Ο ομιλητής παρατήρησε, στην συνέχεια ότι «πίσω από το καθοριστικό γεγονός της ναυμαχίας του Ναυαρίνου, της πολεμικής αυτής πράξης που φαίνεται να κινείται αποκλειστικά και μόνον από τους ξένους, κρύβονται τρεις αληθινά μεγάλες δυνάμεις που αφορούν άμεσα το Γένος μας: η Ελλάδα, η Νέμεσις και ο Θεός». Ως προς την Ελλάδα, τόνισε ότι είναι περισσότερο «μια έννοια παρά ένας τόπος, ένας πολιτισμός παρά ένα κράτος, μια πηγή φωτός παρά ένας λαός που, όπως πολλοί άλλοι, μάχεται για την ελευθερία του...». Ως προς την νέμεση, παρατήρησε ότι «πλήθος περιηγητών και απεσταλμένων ευρωπαϊκών εντύπων, αλλά ακόμα και οι τρεις ναύαρχοι του ευρωπαϊκού στόλου στο Ναυαρίνο, Κόδριγκτον, Δεριγνύ και Χέυδεν, υπήρξαν αυτόπτες μάρτυρες απίστευτων σφαγών του ελληνικού άμαχου πληθυσμού εκ μέρους των Τουρκοαιγυπτίων.... Το αίμα και το δάκρυ να έχουν ποτίσει την Μοραΐτικη γη και ίσως να είναι αυτά τα δάκρυα και το αίμα που οριστικοποίησαν τη λειτουργία της Νεμέσεως. Και αυτό, διότι οι σκηνές της απόλυτης φρίκης έφταναν σε κάθε άκρο της Ευρώπης, ξεσηκώνοντας μία γενικευμένη αγανάκτηση, η οποία δεν ήταν δυνατόν να αφήσει ανεπηρέαστες τις πολιτικές αποφάσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων...».

Ως προς τον Θεό, επανέλαβε την θρυλική παραδοχή του Γέρου του Μοριά ότι «Ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για την Ελευθερία της Ελλάδος και δεν την παίρνει πίσω» και σημείωσε ότι, «υπάρχει, εκ μέρους μας, μία υποχρέωση απέναντι στη θυσία των προγόνων μας: να αναγνωρίσουμε και να σεβαστούμε την δική τους επιλογή που τους ώθησε να βλέπουν πίσω από όλες τις εξελίξεις – ηρωικές, θριαμβευτικές αλλά και τραγικές – το χέρι ενός Θεού που αγαπά τους Έλληνες αλλά κυρίως αγαπά το δίκιο. Και οι Έλληνες ήταν πεπεισμένοι πως έχουν μαζί τους

τον Θεό, γιατί ήταν πεπεισμένοι για το δίκιο του αγώνα τους...».

Αφού περιέγραψε τις συνέπειες της Ναυμαχίας σε στρατιωτικό και πολιτικό επίπεδο, κατέληξε λέγοντας ότι «μέσω της **Ναυμαχίας του Ναυαρίνου**, αναδεικνύεται η επιτακτική ανάγκη να προετοιμαστεί μία Ελλάδα υψηλού πολιτισμού, για να παίξει αργά ή γρήγορα ξανά τον ιστορικό της ρόλο. Θρηνήσαμε πρόσφατα την απώλεια ενός μεγάλου Έλληνα, του Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος απέδειξε για άλλη μία φορά το θαυμαστό γεγονός πως, ένας τόσο μικρός λαός έχει τη δυνατότητα να παράγει παγκόσμιο πολιτισμό. Αυτή είναι η λύση στα αδιέξοδά μας. Λύση όχι βεβαίως εύκολη, αλλά λύση μοναδική και πολύτιμη. Λύση που, όταν συνεχίσει να λειτουργεί, θα έχει ίσως και άμεσες πολιτικές, ακόμη και στρατιωτικές συνέπειες, όπως περίτρανα απέδειξε η θρυλική πλέον ναυμαχία του Ναυαρίνου».